

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด  
เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

## คุณค่าแห่งการบำเพ็ญธรรม

ก่อนจ้งหัน

พระวัดนี้ไม่เคยฉันทจ้งหันครบกันเลยตั้งแต่สร้างวัดมา ไม่เคยฉันทจ้งหันครบองค์ที่มีพระอยู่ในวัดนี้ ขาดอยู่ตลอด คือท่านไม่ฉันทฯ ประจำเรื่อยมา องค์นั้นมาฉันทองค์นี้ดแล้วๆ สับเปลี่ยนกันไปโดยไม่มีเจตนา ไม่มีตั้งหน้าตั้งตาดนัดหมายกัน หากเป็นตามอหยาศัย แต่ก็ขาดอยู่อย่างนั้นตลอดมา การไม่ฉันทจ้งหันนี้ช่วยทางด้านสติได้ดี สติตั้งได้ดี ยิ่งอดไปหลายวันเท่าไรสตินี้ติดแนบไปเลย ที่นี้พอมาฉันทเข้าๆ มันชักมีลักษณะเผลอเป็นระยะ เป็นวรรคเป็นตอนเป็นขณะ เพราะฉะนั้นท่านจึงมักจะอดอยู่เรื่อย คือสติสับสนเนื่อง ความเพียรติดต่อกันไป อยู่อย่างนี้ละ

สตินี้ไม่ว่าขั้นใดของธรรมเป็นพื้นฐานตลอด ถึงมหาสติมหาปัญญา สติเป็นความจำเป็นตลอดเลย เรียกว่าสติเป็นพื้นฐานเลย ปัญญาที่ออกเป็นระยะๆ เวลาจะออกใช้ปัญญา เช่นอย่างพิจารณาทางด้านวิปัสสนา ปัญญาออกเป็นระยะๆ ก็ออก แต่เรื่องสตินี้ติดตลอดเลย พอถึงขั้นสติปัญญากลมกลืนกันไปแล้ว อันนั้นเหมือนว่าอันเดียวกัน เชือกพันติดกันไปเลยเป็นเส้นเดียว สติกับปัญญาเป็นเองๆ ท่านประกอบความเพียร

กิเลสนี้เหนียวแน่นมากนะ ไม่มีใครทราบกิเลส ทั่วโลกไม่มีใครทราบ มีพระพุทธเจ้าทรงทราบ ตั้งเป็นพุทธศาสนาสอนโลกขึ้นมา ให้รู้ว่ากิเลสและธรรม กิเลสเป็นข้าศึกของใจ ธรรมเป็นคุณของใจ พระองค์สอนลงที่จิตเลยเทียว จิตเป็นมหาเหตุ โลกกว้างแสนกว้างไปจากจิตดวงนี้ คิดอ่านไตร่ตรองยุ่งเหยิงวุ่นวายกว้างแสนกว้าง ไปจากจิตดวงนี้ ซึ่งเป็นนักคิดนักวุ่นไปหมด พอจิตดวงนี้ได้รับการอบรม ทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกกลั่นกรองด้วยสติปัญญาเข้ามาเรื่อยๆ เข้ามาอยู่จุดนี้หมด อยู่ที่ใจ พอใจเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างแล้วหายสงสัยแล้วตัดขาดสะบั้นไปเลย สามแดนโลกธาตุนี้เป็นสมมุติทั้งหมด ขาดจากจิตโดยสิ้นเชิง จิตนั้นเป็นวิมุตติ วิมุตติคือพ้นแล้วจากสมมุติทั้งหลาย เพราะคุณค่าแห่งการบำเพ็ญธรรมตามหลักพุทธศาสนา เรื่องสติจึงสำคัญ ให้พากันตั้งใจปฏิบัติพระเรา

พื้นฐานแห่งความเพียรคือสติ สตินี้จะเป็นความรู้รอบตัวอยู่ตลอด เวลาที่มีกิจการงานต่างๆ สติจะกลายเป็นสัมปชัญญะไป รู้รอบ ไม่ค่อยผิดพลาดแหละ พอหยุดจากนั้นก็เข้าสู่ สติตั้งอยู่ในจุดๆ นี้การประกอบความพากเพียร ผมยิ่งจวนตายเท่าไรก็ยิ่งแน่นหนัก

ทางความเพียร ให้ท่านผู้ปฏิบัติทั้งหลายได้ยึดได้เกาะเป็นที่ตายใจ เพราะการสอนนี้ไม่มีสงสัยอะไรเลย สอนด้วยความแน่ใจๆ ทุกอย่าง ผู้ปฏิบัติจึงจะควรแน่ใจ แล้วยึดนี้เป็นหลักแห่งความเพียรของตนต่อไป ผลจะเป็นของผู้ตั้งใจนั้นแหละ ให้พร

หลังจั่งหัน

ได้พูดอรรถพุดธรรม ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมขึ้นตาขึ้นใจสักหน่อยนะ วันไหนมีแต่เรื่องสกปรกเข้ามายุ่งให้เราพูดตลอด แหม เรารำคาญจริง ๆ นะ เรื่องมูตรเรื่องคุณเต็มบ้านเต็มเมือง มีแต่เรื่องสกปรกเข้ามา ฟังแล้วล้างหูทั้งวันมันก็ไม่สะอาด พอจะเริ่มคลี่คลาย ออกบ้าง เอ้า มาอีกแล้วมูตรคุณนั่นนะ โปะเข้ามา เลยพูดตั้งแต่เรื่องเหล่านี้เรารำคาญจริง ๆ เราพูดจริง ๆ ก็จิตมันไม่ได้เป็นอย่างนี้ มองดูมันเหมือนมูตรเหมือนคุณ เรื่องราวอะไรขึ้นมา มีแต่เรื่องมูตรคุณส่งกลิ่นเหม็นคลุ้ง ๆ ไปหมดเลย ที่นี้เราก็อยู่ในท่ามกลางกองมูตรกองคุณ ก็ต้องได้ชำระสะสางอยู่โดยดี นี่ละรำคาญลำบากแต่ก็ทนเอา ถ้าลำพังเราไม่ยุ่งนะ ไปยุ่งอะไรกองมูตรกองคุณก็รู้กันอยู่ พูดให้มันชัด ๆ อย่างนี้ละ ธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้น

ก็คิดดูซิว่า ที่ไปอัศจรรย์ตัวเองอยู่ในภูเขา ทำไมจิตของเราถึงได้สว่างไสว ถึงอัศจรรย์เอานักหนาขนาดนี้ นี่ในวงสมมุตินะ จิตที่ว่ามันสูงเต็มที่จะเข้าด้ายเข้าเข็มแล้ว มันอยู่ปากคอก ถ้าเป็นวัวก็อยู่ปากคอก ก็ไปอัศจรรย์อยู่นั้น พออันนี้ขาดสะบั้นลงไปฝั่ง ขึ้นมาคราวหลังนี้ นี่เป็นเหมือนกองขี้ควาย นั่นเห็นไหม นี่ละวงสมมุติทั้งหมดเป็นเหมือนกองขี้ควาย ต่างกันอย่างไรบ้างถึงมาตำหนิอันนี้ได้ลงคอ ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนว่าอัศจรรย์ เข้าใจไหม ละ นี่โลกสกปรกเราพูดจริง ๆ ใครจะว่าบ้าก็ว่าไปเถอะ มันเป็นอยู่ในหัวใจนี้ มันจำอยู่นั้นจะให้ว่าไง ธรรมพระพุทธเจ้าสอนโลกไม่ได้มีหรือ โลกมูตรโลกคุณมันยังอยู่กันได้ มาชำระสะสางมูตรคุณด้วยน้ำที่สะอาดคือธรรม ทำไมจะชำระไม่ได้ ถ้าไม่ใช่เป็นหนองจมอยู่ในมูตรในคุณโดยถ่ายเดียวเท่านั้น

เราจึงรำคาญนะ ฟังเสียงเรื่องอะไร ๆ นี้ไม่มีเรื่องดิบเรื่องดี มีแต่เรื่องมูตรเรื่องคุณ จะเรียนมาต่ำมาสูงขนาดไหน มีแต่เรื่องมูตรเรื่องคุณของกิเลสเหี้ยมห้าวคน ทะนงตนสำคัญตนเฉย ๆ ว่าเรียนชั้นนั้นชั้นนี้ เรียนชั้นไหนก็นักโทษในเรือนจำ ชั้นไหน ๆ ก็คือ นักโทษในเรือนจำ จะวิเศษวิโสอะไรที่ไหนนักโทษในเรือนจำ ความรู้ในวัฏจักรก็เหมือนนักโทษในเรือนจำ หรือเหมือนส้วมเหมือนถ่านนั่นแหละ ธรรมะที่เห็นอนันต์ส่องลงมา มันเห็นหมด พระพุทธเจ้าถึงได้ท้อพระทัยที่จะสอนโลก มันเป็นอย่างนี้ ไม่น่าท้อพระทัยจะท้อหรือ พระองค์ทรงปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้ามาก็อสงไขย พอสำเร็จขึ้นมาแล้วนี้กว่าจะ

สอนโลกได้ตามความมุ่งหมายที่ทรงคิดคาดไว้แล้ว แต่พอมาถึงตัวจริงจริงๆ กับความคาด  
มันเข้ากันไม่ได้เลย ทรงท้อพระทัย

นี่เราพูดจริงๆ ตัวเท่าหนุมันก็เป็นจะให้ว่าไง ลองให้มันเป็นเข้าไปดูซิหัวใจดวงใดก็  
ตามเถอะนะ ไม่ต้องไปถามใคร พูดแล้วสาธุเลยว่า พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูล  
ถาม ก็อันเดียวกันถามกันหาอะไร ก็เท่านั้นเอง มันได้จำขึ้นแล้วจะไปถามใคร เท่านั้นพอ นี่  
เกิดมาวันไหนๆ พูดแต่เรื่องสกปรก คลุกเคล้ากันอยู่กับเรื่องสกปรก ก็มีแต่พวกที่ว่าดีบๆ  
ดีๆ นั่นแหละที่มากัดกันเหมือนหมาอยู่เวลานี้ คนนั้นก็ว่าตัวดี คนนี้ก็ว่าตัวเก่ง คนนี้เรียนวิชา  
ทางนั้น เก่งทางนั้นเก่งทางนี้ มีแต่เก่งเรื่องหมากัดกันนั้นแหละ เก่งอยู่ในกองส้วมกองถ่าน  
เก่งอยู่ในเรือนจำ ไม่ได้เก่งนอกเรือนจำ

ความรู้ของโลกแสดงมาแรงแไหนๆ ฟังไม่ได้ ใครก็อวดดีอวดดีว่าตัวดีตัวดีแล้วมา  
กัดกันเหมือนหมา มันดีอะไรถึงมากัดกัน ถ้าดีก็ต้องเลือกเฟ้นละซิ อะไรเป็นผลเป็น  
ประโยชน์ ยอมรับกันๆ โดยอรรถโดยธรรม ใครเป็นผู้มีความสามารถหน้าที่ทางใดๆ ยก  
ให้ทางนั้นๆ ไปทำ เพื่อพยุชาติ ศาสนาของตนให้เจริญรุ่งเรืองมันถึงถูกต้อง อันนี้ดิ่งกัน  
ไว้ๆ ว่าไม่มีใครดีกว่าเรา ทั้งๆ ที่เราตัวมูตรตัวคูก็ว่าตัวดีอยู่ชั้น เพราะฉะนั้นมันถึงชิงดีชิง  
เด่น เตะถีบยันกันอยู่อย่างนั้น มองดูแล้วเหมือนหมากัดกัน เราพูดจริงๆ ออกมาแง่ใดมุม  
ใด ดูการตุ๋นก็ดูได้รู้ได้ การตุ๋นเขาเขียนออกมา เอาออกจากความจริงมาเขียน อ่านดู  
การตุ๋นนี้ ดีอันหนึ่งการตุ๋นไม่มีใครถือสิทธิ์ถือสา ไม่มีใครปกป้องไปว่าเขาการตุ๋น เขาพูดได้  
อย่างสบาย แทบทุกคนแหละฟังการตุ๋นแล้วได้หัวเราะกัน เราก็ดูหัวเราะ แล้วไม่มีอะไร  
ใครจะถือสิทธิ์ถือสาการตุ๋น เขาเอาจากเรื่องนั้นมาเรื่องนี้มา เราก็ดู

มันเลอะเทอะขนาดนั้นนะ ยิ่งชาวพุทธเรานี้ แหม เลอะเทอะจริงๆ ทางประชาชน  
ญาติโยมก็เป็นชาวพุทธอยู่แล้ว ก็น่าจะมีเหตุมีผลมีหลักกฎเกณฑ์ปฏิบัติหน้าที่การงานว  
ราชการงานเมือง ฟังเสียงกัน เพื่อยกชาติของตนขึ้น ใครดีทางไหนๆ ก็เปิดทางให้กันๆ  
เพื่อดำเนินงานที่จะอุ้มชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของตนให้เจริญรุ่งเรือง ให้เมืองอื่นเขา  
ได้ชมเชยบ้างซิ อันนี้อยู่ที่ไหนก็มีแต่หมากัดกัน มองไปทางประชาชนก็หมากัดกัน เป็น  
ประชาชนหมา ประชาชนกัดกัน มองมาทางพระก็หมาพระกัดกัน เลยมั้งตั้งแต่หมาเต็มวัด  
เต็มวา เขาก็พระเราก็พระ สู้ตายเขากับเราก็เป็นหมาเหมือนกัน กัดกันแหลกไปเลย มันดู  
ไม่ได้นะเวลานี้ นี่ละไม่ฟังเสียงธรรมเสียอย่างเดียว ปีนเกลียวกับธรรม อวดดีกว่าธรรม  
เหลวแหลกแหวกแนวเวลานี้ ชาติไทยของเราเลอะเทอะมากนะ

ทางบ้านเมืองก็เหมือนกัน มีแต่ชิงดีชิงเด่น มันดีอะไรอย่างนั้น ซึ่งความเลวร้าย ซึ่ง มุตรชิงคุณกันนั่นเองจะเป็นอะไร ทางศาสนาหาพระก็เอาผ้าเหลืองคลุมหัวเอาไว้ หัวโล้น ๆ แล้วการปฏิบัติเป็นแบบมุตรแบบคุณไปเสียหมด ตกลงวัดนั้นก็เลยเป็นส้วมเป็น ถาน พระที่อยู่ในวัดก็เลยกลายเป็นมุตรเป็นคุณอยู่ในส้วมในถานไปเสียหมด มันน่ากราบ ไหว้บูชาไหมล่ะที่ปฏิบัติตนอย่างนั้น

ศาสนาพระพุทธเจ้าก็เรียนมาด้วยกัน เห็นอยู่ด้วยกัน ปฏิบัติตามนั้นก็สงบรรมเย็น ดังพระพุทธเจ้า สาวกทั้งหลายท่านพาดำเนินมา มีแต่ความสงบรรมเย็น เป็น สรรณ คจฺฉามิ ของโลกทั่ว ๆ ไป แต่เรานี้ใครจะเป็น สรรณ คจฺฉามิ ใครจะไปกราบได้ลงคอ มีตั้งแต่มุตร แต่คุณเต็มตัวเต็มตนทั้งพระทั้งฆราวาส ดูกันไม่ออกนะ ดูออกตั้งแต่พวกมุตรพวกคุณ เอา ธรรมจับเข้าไปซิ ธรรมเป็นธรรมชาติที่เลิศเลออยู่แล้ว แล้วเอานั่นไปเลือกเฟ้นตัวเอง คัดเลือกชะล้างสิ่งนั้น ความสกปรกทั้งหลายก็ค่อยสะอาดไป ๆ คนเราถ้าหวังความดีต่อกัน

นี่มันไม่ได้หวังอะไรนะ หวังแต่ตัวคนเดียว พุงของตัวเอง พรรคของตัวเอง พวกของตัวเอง กลายเป็นภาคของตัวเองไปเลย แล้วกัดกันละชิที่นี้ ในอวัยวะเดียวกันเกิดโรคเกิดภัยใครมี ความสุขที่ไหน เอ้าว่าไปซิ อวัยวะของเราเนี่ย มันเกิดโรคเกิดภัยในอวัยวะของเรามันดีที่ ตรงไหน จะว่าอันใดดีอันใดเลว อันนี้ตัวของเรา ชาติไทยของเรา อวัยวะก็คือชาติไทยของเรา พวกนี้พวกเสี้ยนพวกหนามพวกหนอน พวกหมากัดกันอยู่ในซากของตัวเองมันดีที่ไหน น่าดูไหมล่ะ เหมือนอวัยวะของเรานี้มีตั้งแต่โรคแต่ภัยไข้เจ็บเต็มเนื้อเต็มตัวมันดีที่ไหน อัน นี้ดูไปที่ไหนมีแต่เสี้ยนแต่หนามแต่พิษแต่ไฟเผาไหม้กันทั่วดินแดนแห่งประเทศไทย มันดี ที่ไหน พิจารณาซิ

ก็เรียนมาด้วยกัน น่าจะเอาไปพินิจพิจารณาบ้าง ถ้าพิจารณาแล้วจะมีการคัดการ เลือก ยอมรับกันคนเรา ใครดีทางไหนเก่งทางไหนยกให้ทางนั้น ๆ หนูนั่นไปถึงถูกต้อง นี้ ไปกีดไปขวางกัน ใครดีไม่ได้ ให้เราคนเดียวดี โง่ยิ่งกว่าหมากก็ว่าดีมันยังงี้กัน มันทุเรศนะ เราเอาธรรมมาพูดอย่างนี้ละ เราก็ออยู่ในโลกเหมือนโลกทั่ว ๆ ไป แต่ธรรมเป็นธรรมเหนือ โลกละชิ เอามาสอนพวกสกปรก ให้พากันเข้าอกเข้าใจ ตั้งใจปฏิบัตินะ

วงราชการงานเมืองเหมือนกัน มันกัดกันหาอะไร อยู่ที่ไหนรุมกัดกัน ๆ ซึ่งดีชิงเด่น มันดีที่ไหน ถ้าดีแล้วไม่มากัดกัน มันเลวนั่นละ เลวแบบหมากัดกันมันถึงกัด รุมกัดกันทุก แห่งทุกหน เข้าหากันมีแต่เรื่องซุบ ๆ ซิบ ๆ ที่จะจัดจะจ้างจะฟาดจะฟันจะกัดฉีกกันนั้น แหละ ไม่มีที่จะไปปรึษาการงาน งานอันนี้เป็นยังงี้ ควรจะแก้ไขตัดแปลงยังงี้ ๆ ปรึษา

กันเพื่อชาติ ศาสนา ของตนอย่างนั้นถึงถูกต้องสำหรับผู้รักษาชาติบ้านเมือง อันนี้มันทำลายชาติบ้านเมือง ดูไม่ได้นะ

ศาสนาก็เอาหลักธรรมหลักวินัยเป็นกฎเป็นเกณฑ์ ปฏิบัติตามหลักธรรมวินัย ไม่มี การทะเลาะกัน ใครผิดถูกประการใดยอมรับกันทันที ๆ เลย เรื่องหลักธรรมวินัย ไม่มีคำว่า ทิฐิमानะ ยอมรับกันทันที ๆ อยู่กันเป็นสุข เป็นอย่างนั้นนะ นี่มันเลอะเทอะไปหมด ทาง ประชาชนก็ไปอีกแบบหนึ่ง เป็นหมาประชาชน ทางพระก็เป็นหมาของพระกัดกัน นอกจากนั้นกัดระบอบออกไปหาประชาชน กลายเป็นพระหมาบ้าไป กัดไปหมดเลย เลย ต่างคนต่างบ้า ประชาชนก็บ้า พระก็บ้า ต่างคนต่างกัดกันแหลก เมืองไทยเราเลยเป็นเมือง หมาบ้าพระบ้าไปหมดจะว่าไง พิจารณาซิ เอาละวันนี้เทศน์เท่านั้นเหนื่อย

ผู้กำกับ ปัญหาธรรมะจากเว็บไซต์หลวงตา คนแรก ตามที่ลูกกราบเรียนมาเป็น ข้อ ๆ ขอเมตตาหลวงตาแนะนำว่าถูกต้องหรือไม่เจ้าคะ

1. ลูกได้ปฏิบัติโดยวิธีจับเวทนา ไล่ความรู้สึกไปตามร่างกาย และลูกได้เห็นสภาวะ ของร่างกายไปตามความเป็นจริง โดยไม่ได้คิดปรุงแต่ง แต่เกิดเอง จากเห็นเป็นกระดูก แดกออก เห็นภายในกระดูกจนกระทั่งปลิวสลายไป เห็นเป็นอนุภาคเล็กๆ คล้าย ฟองอากาศแตกดับตลอดเวลา จนเห็นความว่างทั้งหมดตลอดกาย จนสุดท้ายบอกว่าไม่มี อะไรเลย มีเพียงความรู้สึกของเราเท่านั้นที่นึกคิดให้เป็นรูปร่างตัวตนขึ้นมา ทุกอย่างไม่ใช่ เกิดคราวเดียวกัน แต่เกิดทีละชั้น คนละวัน เหมือนค่อยพัฒนาไปตามลำดับ และพอถึง สุดท้ายจึงเกิดเร็ว ไม่ได้เป็นทีละชั้นอีก

2. ขณะนั่งภาวนา ลูกจะนำตาไหลพรากตลอดเวลา พิจารณาที่ใจ ใจก็สงบ ไม่ได้ ทุกข์หรืออะไรทั้งสิ้น ไม่ทราบว่าจะทำไมเป็นอย่างนั้น เป็นมากตลอดเวลาที่การปฏิบัติ เกิด การรู้เห็นสิ่งอัศจรรย์ต่าง ๆ นั้น

3. ในช่วงนั่งอธิษฐานจิต ที่เกิดทุกขเวทนามาก ๆ พิจารณาตำแหน่งที่เจ็บปวดนาน ๆ โดยไม่ยอมแพ้ที่จะลุกขึ้นจากการภาวนา เกิดเป็นนิมิตเห็นพระพุทธรเจ้า 2 ครั้ง ตามด้วยคำ ว่า "ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นเราตถาคต" และธรรมะจะคุ้มครองผู้ประพฤดิธรรม

4. ปัจจุบันขณะนั่งสมาธิเมื่อรู้สึกว่าจะจิตสงบ ร่างกายจะเกิดการสั่น โยกโคลนมาก บางครั้งหัวสั่นจนน่าจะคอแทบหัก เป็นทั้งหลับตาและลืมตา ขณะที่จิตสงบอยู่ เกิด ความคิดว่า แท้จริงกายกับใจมันคนละส่วนกัน กายก็ไปตามกาย จิตเราก็สงบอยู่ได้ ไม่ได้ เคลื่อนไหวไปตามกาย และครั้งสุดท้ายเกิดความรู้สึกว่าใจเป็นใหญ่กว่ากาย เพราะลอง

พิจารณาใจบอกให้กายสงบ ไม่สั่น ก็ไม่สั่น แต่ถ้าไม่บังคับจะสั่น ใจเท่านั้นที่เป็นใหญ่และคงอยู่ไม่เสื่อมหรือตายไปเหมือนกาย

5. ขณะที่นั่งสมาธิแล้วเจ็บปวดมาก ๆ จะระลึกได้ว่าทำกรรมอะไรไว้ และขออโหสิกรรม อាកารจะหายไป แต่ครั้งหนึ่ง กลับเห็นว่าขณะที่ช่วยคนไขไกล้ตาย ไม่เคยคิดว่าเป็นกรรมเพราะเจตนาต้องการช่วยเขา แต่กลับเป็นกรรมที่ขออโหสิไม่หาย จึงคิดว่ากรรมที่ทำกับคน แล้วเขาอาฆมาตจะขออโหสิกรรมยากมาก ต้องน้อมเอาคุณพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ ให้อโหสิถึงหาย เกิดความรู้ว่า กรรมจะเจตนาหรือไม่เจตนา ก็เป็นกรรม จึงต้องระมัดระวังอย่างมากในทุกการกระทำ

6. บางครั้งเกิดความรู้สึกภายนอก ที่ไม่ได้เกิดในจิต แต่เกิดจริง ๆ ที่กาย ว่ามีอะไรมากระทำกับเราจริง ๆ แล้วเราเกิดความกลัวมาก ๆ ควรทำอะไรคะ พิจารณาในจิตไม่กลัว แต่กลัวที่มากกระทบกายภายนอกคะ กลัวเสียสติคะ

ขอกราบเรียนถามหลวงตาว่าทั้งหมดที่ลูกเล่าถวาย หลวงตามีคำแนะนำอย่างไรแก่ลูก สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่เกิดจริงหรือจิตลูกปรุงแต่งขึ้น เวลาเกิดนิมิต ลูกคิดไปเองหรือมีสิ่งใดบอกลูกกันแน่คะ ลูกไม่แน่ใจ ขออนุญาตหลวงตาช่วยกรุณาชี้แนะสิ่งที่เหมาะสมกับอัฐภาพของลูกด้วยคะ เพราะลูกก็ลำดับไม่ถูกว่าควรจะถามอะไรบ้าง แต่ลูกจะเชื่อมั่นและยึดถือในคำแนะนำของหลวงตาไปตลอดชีวิตคะ

หลวงตา ที่พูดมาให้ฟังนั้นถูกต้องมาโดยลำดับ ตั้งแต่การพิจารณาทุกขเวทนาอะไร ๆ เป็นระยะ ๆ มา ก็ถูกต้องมาเป็นลำดับ ให้อยู่ในวงนี้ พิจารณาอย่างนี้ ไม่ผิดแหละ แต่อาการเป็นสุดท้ายเราไม่วินิจฉัยอะไรแหละ เราเอาแต่ส่วนใหญ่มากถึงจนสุดท้ายว่าถูกต้องมาเป็นลำดับ ให้พิจารณาให้ชำนาญ อย่าไปคาดไปหมาย ให้ถือปัจจุบันจิตปัจจุบันธรรม พิจารณาเป็นปัจจุบัน ส่วนที่เกิดไปแล้วผ่านไปแล้วอย่าถือมาเป็นอารมณ์ ไม่ว่าจะชั่วไม่ต้องถือเป็นอารมณ์ เอาปัจจุบันเป็นอารมณ์ พิจารณาอยู่ในปัจจุบันนั้น จะเกิดสิ่งแปลก ๆ ต่าง ๆ ขึ้นมาจากงานของตอนที่ทำนั้นแหละ เอาเพียงเท่านั้นละ ถูกต้องแล้วที่พูด

ผู้กำกับ และลูกขอเรียนถามสุดท้ายว่า

1. ลูกชอบที่จะทำบุญทีละมาก ๆ อยากจะทำบุญตลอด มีหลายคนเตือนว่าลูกทำผิด ควรเก็บออมบ้างเพื่ออนาคตหรือเวลาเจ็บป่วย แต่ลูกชอบคิดว่าเราจะตายเมื่อไรไม่รู้ มีโอกาสก็รีบทำ ทำให้เต็มกำลังของเรา ไม่คิดถึงวันข้างหน้า เวลาเห็นคนตายจะคิดว่าเขาเหล่านั้นต้องคิดจะทำโน่น ทำนี่ และเก็บเงินไว้แน่ แล้วเห็นไหมเขาก็ตาย เป็นอย่างนี้

ตลอด ทำให้ลูกไม่มีสมบัติอะไรติดตัวเลย ไม่มีเงินเก็บ ขณะนี้อายุ 38 ปี อาชีพรับราชการ  
คะ ลูกคิดผิดหรือถูกกันแน่คะ ควรทำอย่างไร

หลวงตา เราก็คิดถูกของเรา ทำถูกของเรา เขาก็คิดถูกของเขา ทำถูกของเขา ตาม  
ขั้นภูมิของเขาของเรา เอาละเหมาะแล้ว

ผู้กำกับ 2. ลูกชอบอธิษฐานว่าขอให้ลูกหูแจ่ม ตาสว่างในทางธรรม ได้พบพระ  
นิพพานในปัจจุบันชาตินี้ มีคนบอกว่าลูกอธิษฐานแรงไป ไม่เหมาะสม มันยากมากที่เราจะ  
นิพพานเชี่ยวชาญหรือ เป็นฆราวาสผู้หญิงนะ และถ้าลูกจะช่วยหรือชนสัตว์ ลูกก็ต้องตายเกิด  
อีก จะนิพพานไม่ได้ ขอหลวงตาช่วยชี้แนะลูกด้วยคะ

หลวงตา จะแนะอะไร อะไรๆ ก็มาถาม อะไรๆ ก็มาถาม ไม่รู้จะว่าอะไร อย่างนี้เรา  
ชี้แจงตอบ

ผู้กำกับ คนที่สอง ตอนที่นั่งสมาธิกำหนดพุทโธ ดุลมหายใจเข้าออก จนรู้สึกมี  
สมาธิถึง เกิดสภาวะในแต่ละครั้งที่นั่งสมาธิไม่เหมือนกัน เช่น เสียงลมหายใจดังมาก ๆ ในหู  
บางครั้งเกิดรู้สึกเหมือนร้อนตามท่อนแขน ร่างกายบิดเบี้ยวเหมือนคนแก่ แต่มีอยู่ครั้งหนึ่ง  
นั่งสมาธิ แล้วรู้สึกตัวเองไม่สงบ ก็บอกตัวเองว่านอนดีกว่า แต่พอล้มตัวนอนกำหนดพุทโธ  
ไม่ก็อึดใจรู้สึกเหมือนมีลมหายใจในหู ร่างกายท่อนขาเหมือนลอยจากที่นอน แต่หนูก็ก้มตา  
มองดูขาตัวเอง ซึ่งมันก็ยังอยู่บนที่นอนคะ มันเบาเหมือนตัวเองจะลอยได้ ซึ่งหนักแล้ว  
มาก

ขอกราบนมัสการเรียนถามหลวงตาคะ ถ้าเกิดแบบนี้ควรให้หลักธรรมข้อไหน  
พิจารณา อย่างเช่นสภาวะที่รู้สึกร้อนที่ท่อนแขน ร่างกายบิดเบี้ยว ตอนนั้นหนูพิจารณาดู  
ร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไป แล้วก็บอกกับตัวเองว่าไม่เคยมีใครตายเพราะนั่งสมาธิ จะขอตาย  
ถ้าปฏิบัติธรรม จนออกจากสมาธิรู้สึกว่าตัวเองเกิดปีติมากคะ สดชื่นอย่างไม่เคยรู้สึกมา  
ก่อน หนูปฏิบัติแบบนี้มาถูกทางหรือยังคะ (จาก ดาวเทียม ไอ พี สตาร์)

หลวงตา ถูกแล้ว ให้ปฏิบัติอย่างนั้นแหละ มันจะพบแง่ต่างๆ จะมาถามทุกแง่ทุก  
มุมชี้แจงตอบ มันอยู่ในวงปฏิบัติที่จะรู้จะเห็นจะเป็นจนได้นั้นแหละ ดำเนินไปนั้นก็ไม่มี  
อะไรล่อแหลมต่อความผิดพลาดเป็นอันตราย มีเท่านั้นแหละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

[www.Luangta.com](http://www.Luangta.com) หรือ [www.Luangta.or.th](http://www.Luangta.or.th)

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz